

Scénář

Eliška

Paní Zdeňka Holejšovská se narodila (16. ledna roku) 1950 v Ústí nad Labem. Celý život se věnuje umění a zejména malířství. Dnes je uznávanou umělkyní, ale k jejímu úspěchu vedla velmi dlouhá cesta.

Nahrávka 1

(1:09-1:21)

Já jsem vyrůstala v rodině, která byla sociálně slabá. My jsme neměli nikdy žádnéh obraz doma, já jsem neměla boty, oblečení.

(18:07-18:18)

Do školy my jsme museli nosit 10 korun na SRPŠ. Já jsem je nikdy neměla, moje máma je prostě neměla.

Viola: Navzdory těžkému dětství si svou cestu k umění našla. Od kdy ji ale umění fascinuje?

Nahrávka 2

(21:36-21:46)

Od malinka, akorát jsem si neuměla představit, jak to prosadím.

(1:13:20-1:13:45)

Představte si, že jsme měli takovýho profesora na kreslení. A teď von přines takový veliký červený jabko. Postavil ho tam na ten pult a říkal: kdo jo nejlíp namaluje, ten ho dostane, a celá třída už volala ‚Zděnka, Zděnka!‘ Já jsem byla fenomén.

(1:14:04-1:14:10)

Když šlo o malování, já jsem dostala takový to sebevědomí správný.

Kuba

Talentovaná byla už od mala, opravdová umělecká kariéra ale začala až později. Jak ona sama říká, v podstatě náhodou.

Nahrávka 3

(3:32-4:45)

Někdo přišel a řek mi ‚hele já znám galeristu v Buenos Aires, nabídni mu svoje obrazy.‘ Já sem byla hrozně odvážná. Někdo mi ofotil asi 6 nebo 8 obrazů, a poslal jsem mu to, pán se jmenoval Carlos Haan. Já ho nikdy neviděla živýho, my jsme si psali jenom dopisy. On si okamžitě vybral 6 a řek mi ‚já jako stojím o tu spolupráci, ale chci každej měsíc 20 obrazů.‘

Tobiáš

Úspěch nezažila pouze v Argentině, ale také v Japonsku, kde pravidelně vystavovala. Když do Japonska poprvé vycestovala, byl to pro ni nový svět.

Nahrávka 4

(37:57-37:59)

To víš, že jsem byla ohromená.

(40:20-41:15)

Jednou tenhleten Kenji, můj první galerista, se chtěl ukázat, šli jsme do hospody a von mi objednal nějaký jídlo a když už jsme tam seděli, tak jsem takhle a viděla jsem tam plakát, a nejdražší jídlo, co tam měli, nějaká ryba tam byla. Hele oni mi to přinesli, ta ryba, vona dýchala. Já jsem se takhle podívala na toho Kenjiho a říkala ,ta ryba je živá.‘ On ,no to je dobře, to je strong.‘ To je strong. Teď ona tam měla tu koprtetinu, tak tu snědla. A tý ryby jsem se nemohla dotknout. Tý ještě tluče srdce.

Tereza

Nejen že má mnoho cestovatelských zkušeností, ale osobně taky poznala mnoho známých tváří. Například Radku Fišerovou, Františka Ringo Čecha a další.

Nahrávka 5

(1:50:33-1:50:45)

Já jsem hrozně ráda měla Harapese. On je taková dobrá duše. Kdykoliv jsem zavolala, že potřebuju výstavu, sem chodil, jezdil.

(1:50:58-1:51:34)

Já jsem se s ním strašně hezky seznámila. A já nevím, co mě to napadlo. Já jsem zavolala do divadla, zvedla to nějaká garderobiérka nebo co a já jsem říkala ,nemohla bych mluvit s panem Harapesem?‘ A vona ,co mu chcete?‘ Chci mu říct, jak je bezvadnej, ,tak já vám ho zavolám.‘ No a asi 15 minut jsme se bavili.

Eliška

Paní Zdeňka Holejšovská je pořád velice aktivní umělkyní a provozuje galerii Amirro v Horních Počernicích.